Σάδοκος.

43/ 5. Χ. Σιδάμης. Εδρύσαι. Αθηναίοι.
Νυμφόδωρος Αβδηρίτης Πρόξενος Αθηναίων
Τήρης. Σάδοκος. Ίδυς. Πρόμνη Θρακίας
Τα και θρᾴκης χωρία.

372

29. Και εν τῳ αυτῳ θέρει Νυμφόδωρον τον Πύθιον ἄνδρα Αβδηρίτην, ου γὰρ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Σιδάμης, δυνάμενον σαφῶς μέγα οἱ Αθηναῖοι πρότερον τοῖς μὲν νεωτέροις πρόξενον ἐποιήσαντο ἢ μετεπέμψαντο, ἐλθόντες Σιδάμην φίλοι τῶν Τήρεω, θρᾴκων δυναστείας, ἐμάχοντο μετὰ δίκας. ὁ δὲ Τήρης ἔδει ὁ τὸ Σιδάμου πάτερ τῶν ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν ἐν μάχῃ διεφθάρη καὶ τέκνον ἦν τῆς θρᾴκης ἐποίησε· τοῦ γὰρ μέρους καὶ κατέχουσιν [illegible]. Τήρης δὲ τῷ Πρόμνῃ τῆς Πανδίονος τῆς Αθηναίων θυγατέρα προσήκει ὁ Τήρης ἔδει ἔτεν, ἔδει τῆς αὐτῆς θρᾴκης ἐγένετο, ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θρᾴκῃ τῆς Θρᾴκης τὸν καρπὸν μὴ ὁ Τήρης ὤκει, ἀλλὰ κατὰ [illegible] οἰκήσεις, καὶ τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴδυν αἱ Θρᾴκες ἐν τῇ μὴ Θρᾴκῃ ἐπράξαν· τοῦτοις δὲ καὶ τῶν Θρᾳκῶν ἐν ἀπόνοιαν μνήμη Θρᾴκας ὀνομάζεται. τοῦς δὲ καὶ τὸ κατὰ τὸν Πανδίονα ζυνδιαφθαρῆναι τῆς θυγατρὸς διὰ τὸ ἐν ὠφελείᾳ τῇ πρὸς αὐτὸν ἔχειν ἢ διὰ τοῦτων ἡμέρων τὴν ἐπὶ τὸν ὁδοῦ. Τήρης δὲ ἔδει τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχων βασιλεὺς δὲ πρῶτος ἐν Θρᾴκῃ ἐπὶ τὸν ὁδοῦσιν ἐγένετο. ἐπὶ δὴ ἄλλα τὸν Σιδάμου οἱ Αθηναῖοι ἐμάχοντο ἐποιήσαντο, δεόμενοι σφίσι τὰ καὶ θρᾴκης χωρία ἢ Θρᾳκῶν ἐμάχοντο αὐτοῖς. ἐμοὶ δὲ τὰ τὰς Αθήνας ὁ Νυμφόδωρος ἐπὶ δὲ τὸ Σιδάμου ἐμάχεσθαι ἐποίησε ἢ Σάδοκον

Δεσμος Σπάρτης. Δορύσσα
Δόσις. Σπάρται. Χαλκιδεις

373

Δον μεν αυτ Αθηναίον, ὁν δε εκ δρόμου δόξαν νικδέ-
χδο καταλύσαν· ὁδεν γαρ Σπάρτην πέμπειν γεαδίαν
δρομίαν Αθηναίοις ποιείν δε η Σπάρτη. Συνεβίβασε
δε και δον Περδίκκαν δοις Αθηναίοις η δίρεν αυδω ἐ-
χειν ακοδοδνοι. Συνεγράδνοι δ' ενδυς Περδίκκας ε-
κ Χαλκιδέας μετ Αθηναίων η Φοκίκκας. Λύδε και
Σπάρτη δε ο Τίρεν, δρόκον βασιλεύς, ξυμμαχος ε-
γένετο Αθηναίοις η Περδίκκας ο Αλεξάνδρ, Μακε-
δόνων βασιλεύς.

67. κδίσαν δε αυτ δίρεν δε Αργείοι Κορίνδιοι και
Λακεδαιμονίων πρέσβεις Ανίρεγος και Νικόλαος και
Σφαιρόδημος και Τεγεάδης Τιμαγόρας και Αρχέ-
ας ιδία Πάλλ. πορευόμενοι ες δην Ασίαν ως βασιλέ-
α, ει πως ειδοιεν αυδον χρήματά δε παρέχειν και
ξυμπολεμειν, αριικνούνται ως Σπάρτην πρόδον δον
Τίρεω ες δρόκον. Δρόμενοι ὁρδαί δε αυδον, ει δύνοιν-
δο, μεταπέμπε δης Αθηναίων ξυμμαχίας πρακδέον ε-
κ δων Πελίδασαν, ὁ την πρόδερον δων Αθηναίων ὁρι-
ομεν, και ἡπερ ὑρκνυδο, δι' ενός πορευδίνοι ὁέρον
δο Εφορείου ως Φαρναίκην δον Φαρναβάζου, ος αυ-
δος ξυμπλεν ως βασιλεία κατοικήσειν παραδιχόνδες
δε Αθηναίων πρέσβεις Λέαρχος Καλλικράτο η Αμει-

Σάδοκος. Χαμισδρ οι και Φράκης.

πάσης Φίλιππος παρα τω Σιτάλκη ηξίωσε τον Σάδοκον τον μεγιστανέα Αθηναίων Σιτάλκης νιον, τους ανδρας ξενίσαι. σφίσιν, ώστε μη διαβάντες τα βασιλέα την κείνου δύναν το μέρος βλάψωσιν. ο δε κιτάδης δορυφορούνους αυτους δια της Θράκης και το ιππικον ω ήμελλον τον Ελλήσπονταν περαιώσειν, ωρμν εσταίνειν ξυμμαχίαν, άγχου ξυνιόντας μετα Μεροκόου και Αμεινιάδου, και ειπόντων εκείνοις παραδοσιν. οι δε μαθόντες εκόμισαν εις τους Αθήνας. αφικομένων δε αυτων δείσαντες τον Αρσία μη αυτις πρας ιδι ξη καινοτερον πλαρωμν . . . . . πείθουσι πάντας. . . .

95 Υπο δε τους αυτους χρόνους, τε χειμώνος τέλος αρχομένου, Σιτάλκης ο Τήρεω θρύσων Θρακων βασιλευς, εστράτευσεν επι Περδίκκαν τον Αλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα, η επι Χαλκιδέας τους επι Θράκης, δύο υποσχόμενος μεν βοηθήσειν αναστάσας, τον δε αυτος αποστάσας. ότε γαρ Περδίκκας αυτω υποσχόμενος, ει Αθηναίους δε διαλλάξειν εαυτον καθ' αρχας τω πολέμω πιεζόμενον η φίλιον τον αδελφον αυτου πολέμιον όντα μη καταπαύσει επι βασιλεία, α υπεδέξατο ουκ εποιήσει· τους δε Αθηναίους αυτος παρεσκευάκει ότε τον ξυμμαχίαν εποιείτο τον επι Θράκης Χαλκιδικον πόλεμον καταλύσειν. αμφοτέρων ουν ένεκα τον εφοδον εποιείτο και τόνδε Φίλιππον υιον Αμύντου ως επι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θαμβάτοι Σιφάμνης. Θεβύναι. Αμβιάνες Τρῆρες
Αἶμνες. Ῥοδόπη. Σέδες. Θρᾶκες αὐτόνομοι, μαχαιροφόροι Θοῖ
431 ν. Χ

βασιλέα τῶν Μακεδόνων τῆς ἡ τῶν Ἀθηναίων τριήρεις,
οἱ εἶχον παρόδους βοιδῶν ἑκατὸν, καὶ πρεμνὰ ἀμπελῶνα·
ἐδῃ γὰρ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ναυσὶ δὲ καὶ πεζῇ κατῆ-
γε καὶ τὸν Χαλκιδέων βασιλεύοντα

16 Ἀνίπποιν δὲ καὶ τῶν Θρῴων ἀρχαιότερος πρῶτος
μὲν τῶν ἐθνῶν τὸ Λίμνου τὸ ὄρος ἡ τῆς Ῥοδόπης θρᾶκες ἐ-
σιν ἤρξε μέχρι θαλάσσης καὶ τὸν Εὐξείνου τὸ πόντον ἡ
τὸν Ἑλλήσποντον τὸ τὰ τῶν πορθμῶν Ἄβδηρα Σέδες ἡ ὅσα
ἄλλα μέρη ἐκτὸς τοῦ ἴστρου πάντα πρὸς θάλασσαν κατ-
ῆκον τὴν τὸν Εὐξείνου πόντου ἐστὶ δ' οἱ Σέδες ἡ
οἱ Θαίδαι, ὁμόροι δὲ τοῖς [illegible] ὁμόγλωσσοι πάντες τε-
τοθρίδες. παρεκάλει δὲ ἡ τῶν ἄλλων θρᾳκῶν πολλοὶ τῶν
αὐτονόμων ἡ μαχαιροφόρων, οἱ δὲ ἀυτόνομοι, τὴν Ῥοδόπην
οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες· ἡ τὸ μὲν μοῦρα τῶδε, οἱ δ' ἐθνοῦν τὰ
ξυνηκόντων· ἀνίππου ἡ Ἀμβιάνες καὶ Λαιαῖοι ἡ ἄλλα
ὅσα ἔθνη θρᾳκικὰ, ὧν ἦρχε, καὶ ἐκαλοῦ τὰς ἀρχὰς
τοῦ ἦσαν· μέχρι γὰρ Λαιαίων θρᾳκῶν καὶ τὸ Ἀρ-
μόνος πολλοὶ ὡς τὰ τὸ Σιμβρᾶν ὄρους τῶ Ἀμβιάνων
καὶ Λαιαίων ῥεῖ, κατέχετο ἡ ἀρχὴ τὰ ὥρας θρᾳκικὰς
αὐτονόμους ἤδη. τὰ δὲ ὥρας Τριβαλλῶν, ἡ θνῶν αὐτονόμων
τρῆρες κάτοθεν καὶ Θαμβάτοι· πλεῖστοι δ' ἔθνοι ὥρας βο-
ρᾶν τοῦ Σιμβρᾶν ὄρους ἡ παρήκουσι ὥρας πρὸς δύ-
σιν μέχρι τὸ Ἰονίου πελάγους· ῥῆ δ' ἔθνος τὰ τὸ ὄρος ἔθνη
κατ' ἡ ὁ Νέστος ἡ ὁ Ἕβρος· ἐπὶ δὲ κρᾶτος τὸ ὄρος ἡ μέγα ὑ

Σιτάλκης. Θρύσαι 431 π. Χ

Ἄβδηρα. Βυζάντιον Σκύθης. Φόροι ἀπὸ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων

χώρων τῆς Θράκης.

376

97. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν Θρακῶν μέγιστος τῶν μετ'
ἐκείνους τοὺς χρόνους καθ' ὅσον ἐπὶ τὸν Εὐξεῖνον πόντον [τὸν] μέχρι Ἴστρου ποταμοῦ· αὐτὴ γὰρ
ἔθνος ἐστὶν ἡ μεγίστη τῶν ἀνθρωπείων, εἰ μὲν κατὰ κρύμνων
ἰσχύοι τὸ κράτος, νικᾶν τὸ πρόσω τῶν ἀνθρώπων ἡ-
μέρων καὶ ἴσων νυκτῶν· ὅσῳ δὲ τὰ μάλιστα τὰ ἐξ Ἄβδηρων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐπιμελεστάτας
ἔχει. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεῖται πολλοῦ, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου τὰ λοιπὰ καὶ τοῦ Θρακικοῦ
κολπου (ταύτῃ γὰρ διὰ κρείσσων καὶ θαλάσσης ἀπὸ χείμωνος) ἡμέρων ἀνδρὶ ἐκατὸν τάλαντα καὶ δέκα ἀνίσασι. φόρος δὲ ἐκ τούτου τῆς βαρβάρου καὶ τῶν ἑλληνίδων πόλεων, ὅσαι κατοικοῦσαι τοῦ Σκύθου, ἃς ὑπέρτερα Σιτάλκου βασιλεύσας κατέστησεν ὁ πατήρ, ἐστὶν ἀποίνων τάλαντον ἀργυρίου καθαρᾶς δύναμις, ἃ χρυσῶ καὶ ἀργύρῳ εἰσί· καὶ δῶρα τὰ ἐκάστου τῶν χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου προσκυνούμενα, χωρὶς δὲ ὅσα κτήνη δὲ καὶ ἐσθῆτα καὶ ἡ ἄλλη κατασκευή, καὶ ὁ κόσμος αὐτῷ, ἄξια καὶ τοῖς βασιλεύσι δὲ καὶ γενναίοις θρύσσαις. καθεστήκασι γὰρ τοῦτο τὸ νόμιμον τῆς κτήσεως τὸν νόμον, ὅτῳ μὲν ἡ τοῖς ἄλλοις κρᾶτος, χαμεύνειν μᾶλλον ἢ διδόναι, καὶ αἰσχιστον τὸ αἰτεῖν μὴ δοῦναι ἢ αἰτήσαντι μὴ δοῦναι.

ἡμας δε καθα το δυνασθαι και πρεον αυθις κρηναιο· ου
γαρ την τραπεζαν ουδεν μη διδοντα δωρα, ωστε και ενθα
πρωτον η βασιλεια ισχυος. Ιων γαρ εν τη Ευρωπη ὁσαι
κατω προς νοτον μερος η προς ευρον τοπου μεχρι εν
μενοιο χρηματων προσοδω και τη αρχη ευδαιμονιας ι-
σχυι δε μαχης και τραπου πρωτη μετα την
Ιων Σκυθων. Ταυτη δε αδυνατα εστι θαυμαζειν οχ ὁτι τα
εν Ευρωπη αλλ' οτ εν τη Ασια εθνη εν πολλοις εν κα ε-
γω ὁτι δυναται Σκυθαι ανεμναστοι πασιν ανθρωπο-
σι μενειν ουδ εξ των αρχαιοτατων η γενεαν προ των
παρουσων εις τον βιον αλλ' [illegible]

98. Σιτάλκης μεν [illegible] χωρας [illegible]
[illegible] τον [illegible] και [illegible] αυθις εθαψε [illegible]
αρας εστρατευσε επι την Μακεδονιαν πρωτον μεν δια
της αυτης αρχης, ειτα δια Κερδικκας [illegible] ὁ εστι
μεθοριον Σκυθων και Παιονων. εστρατευετο δε δι' αυτης
τη οδω περ προτερον αυθις εποιησατο Δαρειος την στρατιαν,
ὁτε επι Παιονας εστρατευσε. Ο δε αρας εξ ὁρμωμενος δι-
ιοντες εν δεξια μεν ειχον Παιονας, εν αριστερα δε
Σκυθας η Μαιδους· διεξιοντες δε αυτο αριστερο εις Δο-
βηρον την Παιονικην· στρατοπεδευοντες δε αυτου ουδεν
μεν ουδεν ου τραπου ει μη το νοτιον, προσεγινετο δε. ενθα-
δε γαρ των αυτονομων θρακων αναπαυομενα εξ αποστα-
σιας ἡδον, ωστε ὁ σαν πολλοι ἡδεως θεωντες ουδε-

Σαΐτος

431 ω. Χ

Ἀλάμης. Θορύναι

Σωσίκον. Τίβαι. Μαχαιροφόροι. Βάγραιον. Ἀθῆναι

378

καὶ τὰ μεγιστῶν γενέσθαι· ἡ δὲ ἀνὴρ ὁ μὲν ἐξίππου τοῦ νῦν, ἡλικιώτης δὲ μάλιστα ἐόντες· ὁ δὲ Σωσίκου ὁ ἄλλος αὐτὸν Θορύναι ἐστρατήγεε ἡ μετ' αὐτοῦ Τίβαι. οἱ δὲ τοῦ οἱ μαχαιροφόροι μαχιμώτατοι μὲν ἦσαν οἱ ἐν τῇ Ῥοδόπῃ αὐτόνομοι καταβάντες, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλα ἔθνεα ἐπήγετο. ἐπιφοίτοιτο πεζοῦδε

99. Ξυνηφοίτεε τὸν ἐν τῇ Δοτήρῳ ἡ στρατιὴ ἐπὶ τὸν ἄνω κατὰ κορυφὴν τὸν ἐν τῇ κάτω Μακεδονίαν, τὸ ὁ Περδίκκας πρόσθε. ἐν γὰρ Μακεδόνιον τὸν καὶ Λυγκηστὶς καὶ Ἐλιμιώτις καὶ [illegible] τὸν ἐόντων, οἱ ξύμμαχοι μὲν τῷ Βασιλέϊ καὶ τοῦ [illegible] πλήθεος δ' ἔχει κατ' αὐτά. ἐν τῇ δὲ τῷ ἄνω θάλασσαν τὸν Μακεδονίαν ἐξέβαλε ὁ Περδίκκας ἐκεῖσε καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ τὴν κατ' ἀρχὰς τὸ ἀρχαῖον ἀνδρὸς Ἄργος, τρίτον κατέστησαν ἡ ἐπιστήσασαν ἀναστάντες μάχῃ· καὶ μὲν Πιερίας βίαιος, οἱ ὕστερον ἀπὸ τὸ Βαγραίου ἔτεον Σιδρικόνες ὠνόμασαν Φάκητα ἡ ἄλλα χωρία καὶ ἔθνη τὸν Πιερικὸς πόλεις καταστάντα ἡ ἀπὸ τῷ Βαγραίῳ πρὸς θάλασσαν μὴ, τὸ δὲ τῆς Βοττίας καλουμένης Βοττιαῖοι, οἱ νῦν ὄντα μὲν Χαλκιδέων οἰκέοντ· τῆς δὲ Βοττιαίας ἔτεα τὸν Ἄβρον πόλεμον μετὰ τίνα καθήκοντα ἀνωθεν μέχρι Βόλβης καὶ θαλάσσης ἐκτήσατο, καὶ τὸν Ἄβρον μέχρι Σιδρικόνος τῆς Μυγδονίας καλουμένης κόλπου· ἐξιστάντες νόμοντας. ἀνέστησαν δὲ καὶ τὸν τῶν

Ζάβολος

Σιλάνος Θεμίστου 431 ν-Χ.

Βιτταλία.

379

Εορδίας καλουμένης Εορδοίς, ὧν οἱ μὲν τοῦ πρόσω κατῴκουν, Φραγῶν δὲ τὴν αὐτὴν τοῦ Φιλίππου καταλιπόντων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρας Ἀμύντας. ἐπεράσθησαν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες τῶν α καὶ νῦν ἐν ἔχουσι, πλὴν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας καὶ Μακεδόνων αὐτῶν τὴν τοῦ πρόσω. ὃ δὲ ἐβασίλευσε Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλεύς αὐτὸν τὸν ἀπὸ Σιλουανοῦ ἔτους. 160. Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες τῶν πολέων πρὸς αὐτὸν αὐτῶν ἀμύνεσθαι ἐπὶ τὸ καὶ πολεμεῖν καὶ τὸ δεῖν ὅσον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ ἐστρατοπεδεύσαντο καὶ τὸ τεῖχος, ἔτι δὲ ἄνεμον Ἀρχέλαος ὁ Θεσσαλικὸς καὶ Ἀλεξάνδρου γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι τῇ χώρᾳ ἀποβάντος καὶ ὁδοὺς εὐθείας ἔλεγε καὶ τὴν ἄλλα διεκόσμησε. ἐπὶ πάντα δὲ τὸν ἐβασίλευον ἴσοις καὶ ὅμοιος καὶ τὴν ἀλλὴν ἐπαρατοῦν πρεσβεύσαν καὶ ἐβασίλευσε οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ὅσοι οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ πρῶτος τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Δοδώνην ἐπέβαλε πρῶτος ἐν τῇ τῆς Φιλίππου πρόσθεν ὅσον ἀρχῆς, καὶ ἦν ἐδόκει τὴν μὲν κατὰ πρόσθεν, Γορδυνίαν δὲ καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἄλλα ἄλλα χωρία ὁμοίως τὰ τῆς Ἀμύντου βασιλείας προσχωρήσαντα, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ, ἐπὶ τὸν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίαν τὸν χώρας τὴν ἐν ἀρίστῃ Θεσσαλίας καὶ Κύρρου. ἔτι δὲ ἐπὶ τὴν τῶν Βοιωτῶν καὶ Θεσσαλίαν ἐπὶ ἀρίστου, ἔτι δὲ τὴν Μυρδονίαν καὶ Ἐρεσσίαν καὶ Ἀθηνῶν ἐπῆλθον. οἱ δὲ Μακεδόνες τοῦ μὲν

Λάβοκος

Σιβάρις. Θούριοι. 431 π.Χ.

380

ὅδε διενοήθη αμύνεσθαι, ἱππέας δὲ προσεπαναγκάζε-
νοι ἀπὸ τῶν ἵππων μαχεῖν, ὅπῃ δοκοίη, ἐλίγοι τῶν ἱππέων
ἐπέβαλλον ἐς τὸ πρόθυμα τῶν θρᾳκῶν. καὶ ἢ μὲν
προσπίπτοιεν, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγα-
θοὺς καὶ τεθωρακισμένους. ὑπὸ δὲ τῶν ἵππων τραπό-
μενοι πολλοὺς παρεσπάσαν τῶν ὁμίλῳ ἐς κίνδυνον
καθίστασαν· ὥστε τέλος ἡσυχίαν ἦγον, οὐ βουλόμενοι καὶ
οἱ ἵππεις τῶν πρὸς τὸν κίνδυνον.

101. Ὁ δὲ Σιβάρις τρέψας τοὺς Θρᾳκίους τῷ ἵππῳ ἐπι-
πτῶν ἐν ἔνεκα ἐτρέψατο καὶ ἔκτεινε οἱ Ἀθηναῖοι οὐ
παρῆσαν ἅμα ναυσὶν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μὴ ἥκειν, δῶ-
ρα δὲ καὶ τριόβολα ἔδοσαν αὐτῷ, ἐς τε τοὺς Παιο-
νίδας καὶ Βοττιαίους ἔτι τοῦ τρίτου τοῦ ἔτους, καὶ
τειχήρεις ποιήσας τὴν τῶν μὴ καθηκόντων δ' αὐτοῦ
περὶ τὸν χώρον ἔθνεα οἱ τῶν νόθων οἰκήσεις θεσσαλοὶ
καὶ Μάγνητες καὶ οἱ ἄλλοι κατήκοοι θεσσαλῶν καὶ
οἱ μέχρι θερμοπυλῶν Ἕλληνες προσέθεσαν μὴ καὶ ἐπὶ
τῶν τρίτου χωρήσῃ, καὶ ἐν παρασκευῇ ἦσαν. προ-
σέθεσαν δὲ καὶ οἱ πέραν Σθρυμόνος τῶν βορέαν θρᾳκῶν
ὅσοι οἰκία ἔχον, Βισάλται, καὶ Κρηστωναῖοι καὶ Βρῶ-
σοι καὶ Σερραῖοι· αὐτόνομοι δ' εἰσὶ πάντες. παρέσχε δὲ
λόγον καὶ ἐπὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων πολεμίους Ἕλληνας
μὴ νῦν αὐτῶν ἀρόμενοι κατὰ τὸ βασιλικὸν καὶ ἐπὶ
τῶν τρίτου χωρήσωσιν. ὁ δὲ τὴν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν

Ξάνθος Ξέρξης. Δόρυσσος 431 π.Χ. 684
Σεύθης. Σπαρδίας

381

και Μακεδονίαν άμα τοίχων έρδειρε· η εορδή αυτω
ουδεν εφράσσετο· ου ένεκα τοιήδε, η γραδία σι-
δόν δε ουκ ειχεν αυτω· και υπο χρεώνος θαρσαλέος,
ανεσφάλη υπο Σεύθη δε Σπαρδάκη αδελφιδεν όλος
και μέγιστον μεθ' αυτον δυναμένη, υπο' ω δόξα αυξη-
θεν. Ιον δε Σεύθην πρώτα Περδίκκας υποδέξε-
ται αδελφην εαυτου δώσειν και χρήματα· εν αυτη προ-
τιθεται. και ο μεν ενιόδεις και μεγάλα ιριδωνα δας
ιδέας ημέρας, ιδίων δε αυτω εσχαμδέδον, ανε-
χωρησε δια γραμμη· και [illegible] εν οίκω· Περδίκκας
δε ίσταται Ηραδονίκη [illegible] αυτου αδελφη δίδοσθαι
δηλωσας υπέσχετο. Ια [illegible] Σιτάλκου γρα-
ίαν δίκα εγένετο.

424 π.Χ.

Δ'. 101. 5. Αυτίκα δε η Σιτάλκης δόρυσσον δασμης υπο
δας αυτας ημέρας [illegible] κατ' Δηλίω, γραδίσας κατ' τρίβα-
γρον η νικηδεν μάχη. Σεύθης δε ο Σπαρδάκου
αδελφιδούς εν αυτον εβασίλευσεν δόρυσσον δε και
ης ήμης δράκης πόσερ και εκείνας...

Σιτάλκης (ο)

12~~181~~

Και εν τω αυτώ θέρει Νικηράτου του Γνίδου, αν. [Θου. II 29.2. 108.
δρα Αθηναίων, ὃ ἔχει την αδελφην Σιτάλκην, δυνάμει
και παρ' αυτώ μεγα οι Αθηναίοι, πρόξενον ποιησάμενοι
τε, πρόξενοι εποιήσαντο η υπεσημήνατο, βασιλέα Σιτάλ-
κην ορίσι του Θρᾴκων, θρᾴκων βασιλέα, βασιλεα μετ-
ωδαι. ο δε Θρᾴκη ήν ο υιός Σιτάλκου πατηρ πρώτος θρά-
σας την μεγάλην βασιλείαν και τέλος της αυτής θρᾴ-
κης εποίησε. πολυ γαρ μέγιστος η αυθένταν εν θρᾴκη.
Πρὸς δε τω Περδίκκου τον Μακεδόνων αυτῷ Αθηναίων αρχόν-
τι γυναίκα προσήκε ο Θρᾴκη ήν ούτος, ὃς της αυτής θρᾴ-
κης εμέτατο, αφ' ο και η Δανάη της Φαινίππου και κα-
τείκης μη ο Θρᾴκη ωμα δοτε υιόν θρᾴκιον ονόματι
η δο ίππον δο υιόν των Αθηναίων γυναίκες ω δη μη ποιεῖν
εισαγαν. πολλοι δε η μη πολιτων εν αποδόνα κτήσει
Δανάης η ὅρκοις εκπιέσαντες. φασι δε η δο ιππέα Μακε-
δόνα ξυνάψασθαι τη θυγατρι δια δοσίδε εκ πρεσβεία τοῦ
κρατος αφίξει νύκτα ή δια πολλων ημερων εις εθρύσας
οδ. Θρᾴκη δε δε δο αυτο όνομα ίχει βασιλεύει δε πρώτος
εν κράτει εθρύσων εγένετο. ὃ δη δνδα τον Σιτάλκην..
οι Αθηναίοι ξύμμαχον εποιήσαντο, βασιλέα ορίσι.
Τα και θρᾴκης χωρία η Περδίκκαν ξυνέξηγον αυτον.
ηδεν δε εν τοις Αθήναις ο Νικηράτου ήν δε του
Σιτάλκου ξυμμαχίαν εποίησε η Σάδοκα τον υι-
ον αυτε Αθηναίοι, τόν δε και θρᾴκης πολεμον υπε-

δίκτυο καταλύσαν· τότε γὰρ Σιτάλκης τὸν πόλεμον τοῦ Θρᾴκιον Ἀθηναίοις ἐποίει τε καὶ συμμάχων. ξυνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ εἰρήνην αὐτῷ ἔστησεν ἀποδόναι· ξυνεστάθησαν δ' ἐνθένδε Περδίκκας τε καὶ Χαλκιδῆς καὶ Ἀθηναῖοι καὶ Θρᾴκιοι. τότε μὲν Σιτάλκης δὲ ὁ Τήρεω, Θρᾴκων βασιλεύς, ξυμμαχὸς ἐγένετο Ἀθηναίοις καὶ Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς

Θουκ. II 95 Υστερον δὲ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, τοῦ χειμῶνος ἤδη τοῦ ἀρχομένου,
Σεμ 156 Σιτάλκης ὁ Τήρεω βασιλεύων, Θρᾴκων βασιλεύς, ἐστράτευσε τὲ Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου Μακεδονίας βασιλέα, καὶ τὸν Χαλκιδῆς τὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, τὸν μὲν ὑποχείριον τὸν μὲν βουλόμενος ἀναστῆσαι, τὸν δὲ αὐτὸς ἀποδόναι, ὅτι γὰρ Περδίκκας αὐτῷ ὑποχείριος, εἰ Ἀθηναίοις δὲ διαλλάξειν ἐωυτὸν καὶ ἀρχὰς τοῦ πολέμου ποιήσασθαι καὶ φίλους τὸν ἀδελφιδοῦν τὸν ἐκείνου ὄντα μὴ καταλύσει τὸν βασιλείαν, ἃ ὑποδέξατο τε καὶ ἐποιήσατο· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις αὐτὸς ἐνεργήσας ὅτι τὴν ξυμμαχίαν ἐποιήσατο τὸν τὸν Θρᾴκων Χαλκιδέων πόλεμον καταλύσαν, ἀμφοτέρων τὸν ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιήσατο καὶ τὸν δὴ τὸν φίλον τὸν Αὐτόνην τὸν τὸν βασιλείαν τὴν Μακεδόνων τῆς καὶ τὴν Ἀθηναίων πρόξενον, οἳ ἦλθον παρόντες τὸν ἕνεκα, καὶ τὴν ἐπὶ Ἄγωνα

Ο Ιάσων

εδώ μαρ γ' ίν Αθηναίν ναυσί τε γ' πεζαίς ω πρήξη
εστ' ίν Χαλκίδας παραγενέσθαι.

Ανίχνευν δε και ίν βόρεον ερευνώντες πρώτον μεν ίν εντός τε Αίμου όρεος γ' ίν Ροδόπης τρέπεσθαι όσον ήρχε μέχρι θαλάσσης εν ίν Ειλίρεον τε πόντον γ' ίν Ερμήσαντα, ένθα δε ποτεβαίνει Αίμεν Θέτας γ' όσα άρα μέρη εντός τε ύδωρ πόδων εν ώρεσι θάλασσαν κάρρα ίν τε ειλίρεος πόντος και θίνεσσ. εστ' δ' οι δέθας γ' οι ναίεν, άμφαρα τε ίν Σκύθας γ' ομόσκεον, πάντες ισοδόρεοι, πουρεμάρρ τε γ' ίν εφρεν τρέπεσκον πάρρ ίν αυτονόμεν και μαχαιροφόρεν, οί Δίος κάρρεται, ίν Ροδόπεν οι πρίν οικέοντο· γ' ίν μεν μάλα εύρεθεν, οι δ' εθέλοντ' ίν γυμνοφόρεν, αυτάρ τε γ' Αρείαν γ' Λαιαίους γ' άρρα όσα έθνη θραίσκεα εν πρήξε, γ' εόχαθοι ίν αρχήν δέοι ποσ' μέχρι γαρ Λαιαίων θραίσκων γ' ίν Σιρυνέας ποθαμόν, ος ρε ίν Σκύθεν όρεος τε Αρείαν γ' Λαιαίων ρρ, πρόξιθο η αρχή τα πρώτ θραίσκεα αυτονόμη ήδη. τα δε πρώτ Τριβαλλοί, γ' ίν' δ' αυτονόμεν, Τρήρες πρόξεν γ' Τιλάτοι· οικέοσ δ' δέοι πρός βορέαν ίν Σκύθεν όρεος γ' καρήκεσσι πρός αχίν δόσιν μέχρι ίν Ιστίν ποθαμόν, ρρ δ' δέθας εν ίν όρεος ένθεν σφ' γε Νίζεν γ' ο Ίστρος· ίξ δε τρέπεν ίν ο όρεος κατ' μέρα, εχάσεκον ίν Ροδόπεν.

Σιβύλλης.

97 Εγένετο δε η αρχη των εθνων μέγιστον και μη δάμασσαν παθήματα από Αβελίων δόξης εις τον Εύξεινον πόντον [τον] μέχρι ίδρις πόλεως· αυτη γαρ η γη τα γενεωτάτα τη αρ καλα τρέφειν ιππους το πνευμα, νηι τριήρει η πεσσάρων ημερων η ίσων νυκτων· ουδε δε τα γενεωτάτα εξ Αβελίων εις ίδρις αστρ ειξενες ενθυμαθαι δεξ, τα μεν πρεσ δάμασσαν τοσαυτη τη, εις ήσαν δε από Βυζαντίου εις Λεσβίου η και τον Σμυρνα (ταυτη γαρ δια πλέον από θαλάσσης αύτη εξήκοντα) ημερων ανδρι ευζωνω τριων η δεκα αυτάς. φέρει δε εν πάσαι τη βασιλείου η τον Ελληνίδων δόξαν, ότον πρασσεν και Σπάρτη, ός ίδρις Σιβύλλης βασιλικαις πηξεν δη κοσμοις, πετρασσιν ταλαντων αργυρίου μέγιστα δύναμις, ά χρυσου η αργυρου είη· η δώρα σε μάσσω θέλων χρυσος δε η αργυρος προσφέρετο, χωρις δε ότα πρανδα δε η λίθα η η άλλη καθαυτων, η κόνον αυτω αμα η τον παρασκευαζεύσον δε η μεγιστοις εθνεσιν καθεστήσαντο γαρ τον τιμαντίον τη Τιρσων βασιλέως τον νόμα, ότα μεν η τοις άλλοις θραξι, μαχαίρην μέγαν η δόναι, η αίσχιον η αιθεσίνα μη δόναι η αιθήσαντα μη ζυχν· ομως δε κατα το δύνασθαι και πρέον αυτω εχρήσαντο· ο γαρ η πράξαι

16

νδεν μη δεδοίκα δίκαια, ὡς ἐστι μέγα τῷ θεν η βασιλεία ἰσχύος. Ἐν μὲν γὰρ τῇ Εὐρώπῃ ὅσαι μεταξὺ τοῦ Ἴστρου κόλπου καὶ τοῦ Ἑλλήσπονθου κυρίαι γέγονται χρηματάλλη τραπέζῃ καὶ τῇ ἀλλῃ εὐδαιμονίᾳ, ἰσχύι δὲ μάχης καὶ στρατοῦ πόθεν τοῦ δευτέρα μετὰ τὴν τῶν Σκυθῶν. Ἀείδη δὲ ἀδύνατα ἐγένετο ἔχ ὅτι τὰ ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἐν τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἔστιν ὅτι δύνασθαι Σκύθαις ὁμοφυλοῦσι ὡσαύτως ἀνθίστασθαι. ὁ μὲν οὖν τὸ ἐν τῇ ἀλλῃ εὐτυχίαν καὶ γύνεσιν ὑπὲρ τὴν παρούσαν ἐς τὸν τῶν ἀλλοις ἐμοιότητα.

Διδάγματα μὲν τὸν βασιλέων χώρας Θρᾴκης παρεσκευάζετο τὸν στρατόν, καὶ ὑπὸ αὐτῷ ἐδόκει τε, ἅμα ἐπαρεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν πρώτον μὲν διὰ τὴν αὐτοῦ ἀρχήν, ἔπειτα δὲ Κεροβίτης ἑρμῆν ἄρτι, ὃ ἐστι μεθέρμιον Σκύθων καὶ Θρᾳκῶν. ἐπαρεύετο δὲ ὁ αὐτὸς τῇ ὁδῷ ἣν πρότερον αὐτὸς ἐβούλετο ἕκων τὴν ὑπὸ, ὅτε ἐπὶ Θρᾳκῶν ἐστράτευσε. Τὸ δὲ ἄρα ἐν ὀρεινῶν πλάνῃ ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχα Θρᾳκῶν ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σκύθη καὶ Μαιῶν πλεῦσαν δὲ αὐτὸ ἀρίκετο ἐς Δόβηρα τὴν Θρᾳκῶν. πορευομένῳ δὲ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν τὸν τῶν στρατοῦ ὁ μὴ τὸ νόσῳ, προσεγίγνετο δὲ πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτοκλῶν θρᾳκῶν ἀπαράσκευοι ἐφ' ἁρπαγὴν πεμπόδων, ὡς τὸ ἐκ τῶν πόλεων μέλλοντα τὸν ἔρασσα πολεμικαῖδικα κυριάδων γενέσθαι· καὶ τοῦτο τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ τῶν, ἡμέρας δὲ

Σιβύλλη

μάχης ἱστορίαν. Ἐν δ' τούτοις ἐν τῇ τῆς αὐτοῦ θερείας παρεσκευάζετο καὶ μετ' αὐτὸν τίλας. Ἐν δὲ τῇ τῆς οἱ μαχαιροφόροι καὶ ἱππεῖς ἐκεῖ ἦσαν οἱ ἐκ τῆς Ῥοδόπης αὐτόκρατορες καταβαίνοντες, ὁ δὲ ἄρρων ἀνὴρ ζῆμιον τῆς φυλῆς φοβερώτατος πολεμίδης.

99. Συνεφέρετο δὲ καὶ ἐν τῷ Δουβίρῳ καὶ παρεσκευάζετο ὅσα κατὰ περιφερῆ εἰσαγόμενα ἐν τῇ κάτω Μακεδονίᾳ, τῆς ἀ Θεοδόσιος πρὸς τὴν μὲν Μακεδόνα ἐστὶ καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων καὶ ἄρρα ἔθνη κατάνωθεν, ἃ ἐκείνα μὲν ἐστὶ τοῦ καὶ κοῖλα, βασιλέα δ' εἶχε καθ' αὐτά. Τὴν δὲ τῆς θέρους ἄρασαν τὸν Μακεδόνων Ἀλέξανδρος ὁ Θεοδόσιος πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ, Τιμενίδαι τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ Ἄργους, πρῶτον ἐκτήσαντο καὶ ἐβασίλευσαν ἀναστήσαντες κλῆρον ἐν τῇ Βιεσίᾳ Βίσσῃ, οἳ ὕστερον κατὰ τὸ Βάλλαια τῆς Σιρυνόνος ὠκίσαν Φάλαντα καὶ ἄλλα χωρία (καὶ ἔτι καὶ νῦν Βιεσίνοις κέλεσι καλεῖται ἡ κατὰ τὴν Βαλλαίαν πρὸς δάλασσαν μὴ) ἐν δὲ τῇ Βοττίᾳ καλουμένῃ Βοττιαίοις, οἳ νῦν ἄμφοτεροι Χριστοῦ οἰκοῦσι· τῆς δὲ Θεσσαλίας πάρα τὴν Ἄλιν σοδαμὰ ἔθνη ἅτινα κατήκουσιν ἀνωθεν μέχρι Θέρμης καὶ Θεσσαλονίκης ἐκτήσαντο, καὶ τῆς Ἀλὸς μέχρι Σιρυνόνος τῆς Μυσοίας καλουμένῃ Ἠδώνας ἐξελάσαντες νεμόμενοι. ἀνέκτησαν δὲ καὶ ἐν τῇ νῦν Ἑορδίᾳ καλουμένῃ Ἑορδοῖς, ὧν οἱ μὲν πολλοὶ ἐφθάρησαν, βραχὺ δὲ τι αὐτῶν τῆς φύσεως καθήκοντες, καὶ ἐξ Ἀρκωσίας Ἀρκωσιεῖς. ἐκεῖ. Ἦσαν δὲ καὶ τῇ τῆς ἄλλης ἔθνη οἱ Μακεδόνες ὅσοι ἄ καὶ νῦν

Διάδοχοι

ἐπὶ ἔχοντι, τὸν δὲ Ἀνδιγόνου καὶ Θρᾳκίαν καὶ Βιθυνίαν καὶ Μακεδόνων αὐτὴν τάξιν. ἐπὶ δὲ γίνεται Μακεδόνων καὶ τῆς Περσίδος ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτὴν τὴν ὁδὸν Διάδοχοι εἰσί.

166. Καὶ οἱ μὲν Μακεδόνες ἅμα τοιούτῳ τάξει τρεῖς ἐπὶ δύναται ὄντες ἀμύνεσθαι εἰς τὰ καρτερὰ καὶ τὰ ἐρύματα ὅσα τε ἐν τῇ χώρᾳ κατωμοιώθησαν. τὴν δὲ τάξιν, ἀρχὴ ἔστιν ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου υἱὸς βασιλεὺς γενόμενος τὰ νῦν ὄντα ἐν τῇ χώρᾳ ὠικοδόμησε καὶ οἴκους κοιλίας ἔθηκε καὶ τάξιν διεκόσμησε τά τε κατὰ τὸν τάξιν ἴσους καὶ ὅμοιος καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν πρόσεστι· ἢ γίνεσθαι ὁ ἄλλος βασιλεὺς οὕτω οἱ πρὸ αὐτοῦ γενόμενοι. ὁ δὲ γραῦς τὴν φάλαγγα ἐν τῇ Δοβήρῳ ἐστήσας πρῶτον μὲν ἐν τῇ Φρυγίᾳ πρότερον τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν εἰδοποιΐαν μὲν κατὰ πρᾶξιν, Παφλαγονίαν δὲ καὶ Καππαδοκίαν καὶ ἄλλα ἄττα χωρία φυγὼν ἐκ τῆς Ἀσίας τῆς μεγίστης προσχωρήσας τῇ Φρυγίᾳ τῇ ἄνω, παράλιος· ἐμπρόσθεν δὲ ἐπεξῆλθον μὲν, ἔπειτα δὲ τὰ ἐδύνατο. ἐπέρασε δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἄλλην Μακεδονίαν προσχώρησε τῇ τε Θεσσαλίᾳ καὶ Κίλικι. ἐκεῖθεν δὲ ἔθνη ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν καὶ Θρᾴκιαν τὰ ἀφίκετο, ἄλλα τὴν τε Μυσίαν καὶ Θρᾴκιαν καὶ Ἀνδιγόνου ἐπῆν. οἱ δὲ Μακεδόνες ἔτι μὲν τὰ δεινὰ ἀμύνεσθαι, ἴσοις δὲ προσεπαναμιγνύμενοι ἐπὶ τὴν ἄνω μάχην, ὅπῃ δοκοῖ, ἄλλοι πρὸς τάξιν ἐπέβαλλον ἐπὶ τὸ πρᾶγμα τὴν φάλαγγα. καὶ ἢ μὲν προσέπεσον

Διδάγματα

τους υπέρμαχον ανδρας ιππείας δε αγαθη η δεδωροδοκέ-
νη, υπο δε τη πόλει υπερμαχούσαν αυτη παρεσκευάσατο δω-
ρεαις εν κίνδυνοι καθιστασαν· ώστε δίχα ιππικιαν ήραν, ν ναύ-
μαχοι ικανοι ήσαν υπερ το πρέπον κινδυνεύειν.

101. Ο δε Διδάγματι υπερ δε την Περδίκκαν λόγοι εκαστο-
το ων ένεκα εστράτευτο η υπερ οι Αθηναίοι ν παρεσκευάζον-
ταο, αποστείλας αυτον εκ πόλεων, δώρα δε η υπεσχέτο έπεμ-
ψαν αυτω, ει δε δη Χαλκιδέων η Βοττιαίων μέρος τι δε γρα-
δε πόλεμος, η δεχόμενος ποιήσαι εφ' ίσοις· καθ' ηνίκα δ' αυ-
δε περι δη χωρη δόξη οι υπερ νόσον αποστήναι Θεσσαλοι η Μά-
γνητες η οι άλλοι υπήκοοι υπέστησαν η οι κύκλοι ιδρυκοτες
Έλληνες εφοβήθησαν μη η εκ τους ο στρατος χωρίσοιη, η ω
παρασκευη ποιν. εφοβήθησαν δε η οι πόλεις Δρυμό-
τοι υπερ βορραν οικούσαι όσοι πεδία είχαν, Βοιωτοί η Φω-
κέων η Δρύοπες η Δωριείς· αυτόνομοι δ' ουν πάντες. πα-
ρείχε δε λόγον η εκ δη δη Αθηναίων πολεμίοι Έλληνας
μη εφ' αυτών αμύνεσθαι κατα δ' ξυμμαχίαν η εκ υπερ χα-
ρέσκοντο. ο δε πόλεμος δε Χαλκιδέων η Βοττιαίων η Μακεδο-
νίαν άμα εποίει ~~ξυμβαίνει~~ η εστρατεύετο αυτω πόλεμος υπερ
δο ων ένεκα εποίει η η στρατια οπόσον δε δυ ήκεν αυ-
δω η υπο χρυσίου ελαμπρύνθη, αναπείθεται υπο Περδίκκου δε
Περδικκου, αδελφιδό ούτος η ενέμενον μεθ' αυτόν δυνατό-
τατος, ως ν ταχη αποστήσειν. δεν δε Περδίκκα πρώτα Περδίκκας
υπεροχήν εκτησατο αδελφών εαυτό δώσειν η χρήματα εφ' αυτη

Σιδάμης.

προσέστησε. η ο μεν πρώτος η μήνας τριάκοντα τας δύο
ημέρας, τάξιν δε ούτω ν Χαιρωνείαν, ανεχώρει-
σε τον τρόπον καθ' τάχος εις οίκον. Περσίππος
δε ύστερον Στρατονίκην την εαυτού αδελφην ώδω-
σε. η Σινόη, ώσπερ υπέλαβε, τα μεν κατ' την
Σιδάμης τραγῳδίαν ήδη εγένετο.

« Αποθανε δε η Σιδάμης θρηνούσα υπο Διον. IV 101.
των αυτών ημέρας τοις και Δημίω, τραυμάσας και τρι- 5 Σιμ. Δοε.
βαλλο η γυνη μαχη. Σινόη δε ο Διονυσίου
αδελφιδούς ών αυτός εβασίλευσεν θρηνούσαν δε η τη ίδι-
α τη θράσει ποσερ η μήτηρ »

9. Καίτοι σοι εγω δοκ' ίσον η δίκαιον, ότ' εκ Εσχ. η
γυνη συνεφέρη, βαρέειν τον βάσανον αυτόν τοις σο- Φιλίνν
φοις, ότ' ουκ ουν συνεφαίνον βήποδε, βαρύν αυτα- 2. 138
δίκνυσθαι τον αυτόν υφ' γυν. η Σιδάμις μεν α-
ποδανούσα, ω κεπίδαι τη βαρύτητι, ειδώς σαίνοσαι
τρος τον αποκτείναντα φιλίαν, ποτε δε Περσοφόνη
δε βάρεκα αυρδοσαι τρος ημας;
αρα η Τύχη ν τη σωρόν συμφορή (εστ. Φιλίνν)